

Det vilde derfor vistnok have været rigtigt, om den høitærede Finantsminister, med den store Indflydelse, han har ogsaa i det andet Thing som Medlem af samme, havde søgt at gjøre det Princip, han her anbefaler, gjældende noget tidligere. Smidlertid er det godt, at vi have hørt denne Udtalelse. Angaaende de Penge, der skulle bruges til Forsvarsvæsenet, har jeg i Bjor udtalt mig saa udførlig, at jeg kan henvise dertil. Jeg har da nævnt, at Forsvarsvæsenet var kun eet Led i Folkelivet, og at der var mange andre, der skulde fyldestgjøres. Det er det, jeg her maa betone, og derfor kan jeg ikke Andet end i dette Stykke være enig med den ærede Folkethingsmand for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojzen); Penge til overordentlige Foranstaltninger vedrørende Forsvarsvæsenet kan jeg efter det Syn, jeg har paa Folkelivet, ikke være med til at bevilge, naar de ikke komme tilstede paa extraordinar Vis. Jeg har vel hørt den høitærede Confeilspræsidents Program — og det er selvfølgelig derpaa, at det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds støttede sin Formodning om, at Forhandlingen vil blive kort —, hvorefter han foretrækker gamle Skatter, og dem vil han forsvare til det Yderste, endogsaa blot fordi de ere gamle. Den høitagtede Finantsminister ventede sig fuld og varm Tilslutning af Folket, og det glædede mig, thi deraf slutter jeg, at naar han ikke møder denne fulde og varme Tilslutning, vil han gribe til de konstitutionelle Midler, for at der kan komme en Regjering tilstede, der møder varm Tilslutning hos Folket. Vi tør derfor haabe, at den Tilstand, som det ærede Medlem for Thisted Amt (Bagger) kastede saa smægtende Blikke hen til, nemlig en Tilstand med korte Nigsdags-samlinger, et Punkt jeg dog ikke skal gaa nærmere ind paa, skal komme tilstede, thi en saadan Tilstand vil være en Følge af den fulde og varme Tilslutning mellem Regjeringen og Folket. Ser jeg nu hen til, at der til at støtte Arbejdernes Kamp i Sygdom og Alderdom vil, efter den Beregning, som findes i en Betænkning fra ijsor om Understøttelseskasjer, medgaa om trent 1 Mill. Kr., og at der til Almueskolevæsenet, hvis det paa nogen Maade skal forbedres baade i By og paa Land, vil medgaa 2 Mill. Kr., saa have vi allerede 3 Mill. Kr. Kommer dertil endvidere, at vi efter min Mening aarlig maa afbetale 3 Mill. Kr. paa vor Gjæld, have vi 6 Mill., hvorfor det er aldeles nødvendigt, at vi komme til en Formue- og Indkomstskat, ikke alene til Dækning af ekstraordinære Udgifter til Krigsvæsenet, men ogsaa delvis til Forbedring af Skattevæsenet, hvortil iøvrigt Resten af Overfluddet bør bruges. Til den høitagtede Finantsminister har jeg endnu kun et Par Bemærkninger at gjøre. Medens vi i foregaaende Statsregnskaber — jeg tror ikke, jeg husker feil — plejede at faae en Overfugt over, hvorledes Livsforforsikringsanstalten udlæner sine Midler til Kommuner og Private — i alt Fald en Overfugt over,

hvor store Udlæanssummerne have været i Gjennemsnit — er en saadan ikke meddelt i Aar, men en saadan kan selvfølgelig faas. Jeg beklager nemlig, at denne Anstalts Udlæan gjennemsnitlig ikke have været under 60,000 Kr., thi deraf følger, at saa at sige hverken Gaardmænd eller Husmænd have faaet noget Laan hos Anstalten. Saa vidt jeg veed, har det været Skil — og denne Skil er nok ikke bleven forandret, at Laanene ere blevene givne fortrinnsvis til enkelte Egne af Landet og da navnlig til de mest rige og formuende; det forekommer mig ikke at være rigtigt. Dertil kommer, at samtidig med, at den officielle Rente er 4 pCt. — i alt Fald gjælder dette om Overfor-mynderiet — har Livsforforsikringsanstalten sat Renten til 4½ pCt. Jeg vil nu ikke sige, at dette i og for sig er for høit; jeg finder det kun noget aparte, da den officielle Rente som sagt er 4 pCt. Den anden Grundring, jeg har at gjøre til den høitagtede Finantsminister, har forøvrigt det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds alt berørt, nemlig at § 17 har udstedt Forhøielsen til Invaliderne. Det ærede Medlem mente vel, at det var en Følge af et os forelagt Lovforslag, men jeg skal dog minde om, at der ogsaa er forelagt os Lovforslag om Lønninger for Hæren og da vel ogsaa om Soldaternes Lønninger, men en Forhøielse af disse findes dog under § 26; det er kun gjort, jeg vil ikke sige paa en saa snild Maade, men det har Udseende af, at det er gjort paa en snild Maade, thi der er ikke nævnt et Ord derom; det er kun nævnt i Bemærkningerne, at man i 1874—75 har udgivet saa og saa meget, som om Alt dermed var i Orden. — Derefter skal jeg vende mig til den høitagtede Indenrigsminister, og jeg skal da først udtale et Par Ord, Postvæsenet betreffende. Jeg tror, det vilde være ønskeligt, at denne Institution blev drevet saa forretningsmæssigt som muligt. Jeg negter ikke, at der er Fremgang, men der er Udskilligt tilbage at ønske. Jeg skal saaledes nævne, at det endogsaa flere Aar har været paatakt her, uden at det dog er blevet ændret, skjøndt den ene Indenrigsminister efter den anden har givet Løfte derom, at det var en Ufsik, at, naar man havde betalt fra en længere borte liggende Station, kunde man ikke staa op f. Ex. ½ eller 1 Mil længere fremad. En tidligere høitæret Minister har allerede svaret, at dette var ændret, men det er det ikke, og jeg skal i saa Henseende henvise den høitærede Indenrigsminister til Postuten Herning—Silleborg. Endvidere tror jeg, det vil ses, at den lille ubetydelige Nedsættelse, som blev gjort for Personpostens Bedkommende, nemlig til 28 St. pr. Mil, naar de 2 første Mil vare gaaede, har baaret ret gode Frugter, idet Resultatet har været, at Indtagterne i denne Retning flyde rigeligere. Jeg tror derfor, at det var ønskeligt, om man gif længere ned med Nedsættelsen, særlig for de Egnes Bedkommende,